

Acolo unde cred că ești

Constanța Buzea

Acolo unde cred că ești
Nici trenurile nu străbat
Acolo ca de sticlă par
Pădurile de brad brumat.

Tot mai departe simți și taci
Adăugat la rest mereu
Și nu mai pot înainta
Decât pierzându-mă și eu.

Cum ninge alb, e orice drum
Și alb respiră-ntregul timp
Nici nu te-aș recunoaște-acum
Desperecheat și fără nimb.

Mi-e milă și să-mi amintesc
Dar nici să uit nu mă îndur
Câtă părere-i în destin
Câtă greșală-i împrejur.

Cu degete de frig adun
Ca sub un șal înzăpezind
Sufletul nostru încă bun
Mișcarea lui către argint.

Cum ninge, nu s-ar mai opri
Și fi-vor brazii îngrădiți
Acolo unde cred că ești
Printre barbari meteoriți.

În fiecare an aștept
Să ningă, să te pot vedea
Dacă privești, dacă ascuți
Dacă mai înțelegi ceva.